

Κάτω η δωρεάν παιδεία!

Tns

Μελίνας Καραπαναγιωτίδου

Στην αριστερή μεριά του τοίχου, σε αίθουσα του Πανεπιστημίου της Μακεδονίας, ήταν γραμμένο με μαύρα γράμματα «**τα σκ... βρωμάνε όπου κι αν βρίσκονται**». Η γραμματοσειρά ήταν τεράστια και έπιανε όλη τη μεριά της αίθουσας. Στο τέλος ήταν και η υπογραφή του συντάκτη, ένα κεφαλαίο Άλφα μέσα σε κύ-κλω. Ρώτησα τους φοιτητές πώς ανέχονται να διδάσκονται την επιστήμη τους, σε έναν τέτοιο χώρο διδασκαλίας. Κάποιοι με κοίταξαν ξαφνιασμένοι, άλλοι αδιάφορα, άλλοι χαμογέλασαν με μυστικοπάθεια ή με ειρωνεία (**προφανώς κατατάσσοντάς με στις συντηρητικές και μεσήλικες, όπως π.χ. η μαμά τους**) κι άλλοι με παρέπεμψαν στους καθηγητές τους. Ρώτησα κι αυτούς. Μου απάντησαν ότι το έσβησαν βιάφοντας τον τοίχο αλλιά... «Ξαναγράφηκε» το ίδιο και απaráλληλο. «Δεν είναι και εύκολο να εγκριθεί από το συμβούλιο να βιάφονται και να ξαναβιάφονται τοίχοι -κονδύλια, έγκριση, τεχνική υπηρεσία κ.τ.λ.- ενώ σε μερικά δευτερόλεπτα και χωρίς κανέναν βαθμό δυσκολίας, «ζωντανεύει» και πάλι στη φρεσκοβαμμένη μπογιά. Είναι ατελέσφορο». «Μπούρμπουρου», έπιασα μεγάλη κουβέντα γι' αυτό:

- **Μα γιατί δεν περιφρουρείται κάπως;**
- **Κοίτα θα μπορούσα να πάρω τώρα ένα πινέλο και να το σκεπάσω, αλλά τότε θα... με βάζανε στο μάτι.**
- **Και τι σημαίνει αυτό;**
- **Προπηλακισμούς, φασαρίες, προβλήματα, «θα μου τη στήσουν» την ώρα που θα ξεπαρκάρω το αυτοκίνητό μου για να με δείρουν. Στους δε διαδρόμους θα με φωνάζουν φασίστα, δεξιό κι άλλα τέτοια «δημοκρατικά»!**
- **Δηλαδή είσαι φασίστας, αν σβήνεις βρισιές στους τοίχους;**

- Κοίτα, αγαπάω την επιστήμη μου και τη διδάσκω. Οι συνθήκες είναι δύσκολες, αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Αν τους πάω κόντρα, το καλύτερο που θα μπορούσα να κάνω είναι να αλλάξω δουλειά!

Αυτός ο (συνθισμένος ή ασυνθιστος) διάλογος με καθηγητή ΑΕΙ – όπως το βλέπει ο καθένας συντηρητικός ή μεσήλικας, με βοήθησε να εμπεδώσω την χρόνια πεποίθησή μου. Η δημόσια παιδεία έχει αποτύχει στους σκοπούς της. Τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, έχουν παραδοθεί σε μία μειοψηφία «επαναστατών» που τρομοκρατούν τους συμφοιτητές και τους καθηγητές τους. **Τους τρέμουν διότι καταλαμβάνουν –όποτε και για όσο θέλουντα δημόσια κτίρια, αποκλείοντας αυτούς που θέλουν... απλώς να σπουδάσουν!**

Η δε δημόσια παιδεία έχει αποτύχει, γιατί το σύστημα των εξετάσεων **είναι μία κτηνώδης αποβλακωτική μέθοδος αποσθήθισης**. Οι μαθητές διαβάζουν όχι για να αποκτήσουν γνώσεις και εφόδια, αλλά για να πετύχουν στις Πανελλαδικές εξετάσεις, στην ουσία σπληνίζόμενοι στα φροντιστήρια και την τύχη. **Με το... χρηματιστηριακού τύπου επιλογής της σχολής (με βάση τη ζήτηση διαμορφώνονται οι βάσεις των μορίων) ο μελλοντικός φοιτητής-σπουδαστής, επιλέγει πέντε- έξι ειδικότητες σε διάφορες πόλεις και... όπου «πίσσει».**

Τελευταία έχει γίνει μόδα η φυσιοθεραπεία. Και επειδή την επιλέγουν αρκετοί, ένα παραϊατρικό επάγγελμα που δεν είναι και καμιά σπουδαία επιστήμη, τελικά για να τη σπουδάσεις, θα πρέπει να είσαι αριστούχος! Την ίδια στιγμή στα ΤΕΙ μηχανολόγων σε επαρχιακές πόλεις εισάγεσαι με βαθμούς κάτω από τη βάση! Είναι το χρηματιστήριο... μονάδων που λέγαμε. (Παλαιότερα ήταν η Γυμναστική Ακαδημία επί Ανδρέα Παπανδρέου που προσλάμβανε στρατιές γυμναστών και σήμερα ανέργων!).

Η δημόσια παιδεία απέτυχε την ίδια στιγμή που κάποιος φώναξε το σύνθημα «**δωρεάν παιδεία**»! Όχι ΔΕΝ είναι δωρεάν.

Κοστίζει και πανάκριβα. Πόσα; Περίπου δέκα δις ευρώ ετησίως και μάλιστα κλήσμα αυτού του ποσού ξοδεύεται ώστε να αποκαθίστανται οι ζημιές, οι δολιοφθορές και το πλιότισκο των βανδάλων που λυμαίνονται τα πανεπιστήμια όπου με βία – παντός είδους – κάνουν κουμάντο σαν πολιτική μαφία που όλοι την υπολογίζουν και τη φοβούνται. Οι δε Έλληνες φορολογούμενοι πληρώνουν τα κτίρια, τις εγκαταστάσεις, την ενέργεια, τους διοικητικούς υπαλλήλους, τα κομπιούτερ, τα μηχανήματα...

Υπηρετούν 151.386 μόνιμοι εκπαιδευτικοί, από τους οποίους 68.666 στην πρωτοβάθμια και 82.720 στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τεράστιο νούμερο και αναλογικά το μεγαλύτερο στην Ευρώπη. Έχει υπολογισθεί δε ότι οι σπουδές ενός μαθητή στα δημόσια σχολεία, μας κοστίζουν-από το νηπιαγωγείο έως το πτυχίο του πανεπιστημίου -συνολικά 150.000 ευρώ! Δηλαδή όχι μόνο δεν είναι δωρεάν η δημόσια παιδεία, αλλά είναι και πανάκριβη και την πληρώνουμε όλοι με τους φόρους μας.

Γι αυτό, ας αφήσουμε τους μύθους των «επαναστατών χωρίς αιτία» κι ας καταργηθεί αυτό το αναχρονιστικό άρθρο του Συντάγματος απαγόρευσης των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ταυτόχρονα με τα δημόσια να λειτουργούν κι αυτά. Όσοι έχουν χρήματα να στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά ώστε να απαλλαγεί ο προϋπολογισμός από τα έξοδα τους. Οι αδύναμοι οικονομικά, θα εξακολουθούν να πηγαίνουν στα δημόσια, αλλά όπως σε όλο τον κόσμο, στα ιδιωτικά θα φοιτά χωρίς δίδακτρα το 10% των άριστων φοιτητών έστω κι αν δεν έχουν χρήματα (λαμβάνουν υποτροφίες από ιδρύματα)

Εκτός κι αν αποδειχθεί ότι το πρόβλημα των «επαναστατών» δεν είναι μόνο ότι επιθυμούν την ταξική εξίσωση των ανθρώπων, αλλά και την μορφωτική. **Έξυπνοι και βλάκες, εργατικοί και τεμπέληδες, αριστούχοι και κουμπούρες, όλοι μαζί ανακατεμένοι, πολιτοποιημένοι στην εξισωμένη χωρίς αξιολόγηση ανθρώπινη μάζα, της ανίκανης, πρόχειρης «πολιτοκομμένης» και αποτυχημένης δημόσιας παιδείας...**